

δ'. Τὰ πατρός τε καὶ μητρός ὀρφανὰ ἄγαμα τέκνα, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀποθανόντος πατρός.

Ἐὰν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔχωσι τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἢ παραλαβὴ καὶ ἢ χρῆσις τοῦ προικοδοτήματος γίνεται κατὰ τοὺς γενικούς περὶ κηδεμονίας νόμους.

Ἄρθ. 5.

Ἡ προικοδοτήσις συνίσταται ὄχι μόνον εἰς καλλιεργησίμους ἐθνικὰς γαίας, ἀλλὰ καὶ εἰς καλλιεργημένα κτήματα καὶ ἄλλα διάφορα ἀκίνητα πράγματα, εἰς μύλους, οἰκίας, οἰκόπεδα, ἀμπελώνας, φυτευμένας με ἐλαίας, συναμινέας καὶ ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα γαίας κτλ. ἐξαιροῦνται ὅμως:

α'. Ὅλα τὰ κτήματα, ἔσα εἶναι πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένα.

β'. Οἱ ἐλαῖωνες, καὶ τὰ ἄλλα συκαμινέων καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων.

γ'. Ὅλα τὰ δάση καὶ αἱ δρυμῶνες.

δ'. Ὅσα ἐθνικὰ κτήματα κρατηθῶν πρὸς προικισμόν τοῦ Βασιλικοῦ στέμματος.

ε'. Πᾶν ἄλλο κτῆμα, τὸ ὅποιον ἡ Κυβέρνησις δι' ἀνωτέρους λόγους ἤθελε κρίνει κατάλληλον νὰ κρατήτῃ.

Κ ε ρ α λ. Β'.

Τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ προικοδοτήσις, καὶ διατάξεις περὶ τῶν προικοδοτημάτων.

Ἄρθ. 6.

Ἐκαστος ἀρχηγέτης Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἀναγνωρίζομενος παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς τοιοῦτος, θέλει λάβει πίστωσιν 2000 Δραχμῶν, τῆς ὁποίας ὅμως τὰ γραμμάτια, ἐπειδὴ δὲν θεωροῦνται ὡς χαρτονομίσματα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμθῶν εἰς ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ χρησιμεύουν μόνον καὶ μόνον ὡς μέσα πληρωμῆς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκποιουμένων χάριν προικοδοτήσεως.

Ἄν ὁ ἀρχηγέτης τῆς οἰκογενείας ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ πίστις, ἀποθάνῃ πρὶν πραγματοποιήσῃ αὐτὴν τότε ἡ πίστις μεταβαίνει εἰς τοὺς νομίμους αὐτοῦ κληρονόμους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ τὴν διαθέσωσι κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταγόμενα.

Ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἡ πίστις αὕτη παύει, προσδιορίζεται ἀκριβέστερα εἰς τὸ ἄρθ. 29.

Ἄρθ. 7.

Εἰς τοὺς δήμους θέλουν κατασφρωθῇ ὁμοιόμορως κατάλογοι ὅλων τῶν ἐχόντων δικαίωμα εἰς προικοδοτήσιν τῶν καταλόγων τούτων τὴν τύπωσιν θέλει ἐνεργήτῃ ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτέρ. Γραμματεία με ἐξουδ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραπέμψῃ εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἑπάρχους καὶ δήμους ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συνεννοούμενων με τοὺς παρόντες καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, θέλουν καταγράψῃ εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς δοθεσμένας ὁδηγίας τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν κτλ. τοῦ ἀρχηγέτου τῆς οἰκογενείας. Οἱ κατάλογοι μένου ἐκτιθεμένοι ἐξ ἐξουδ. δας εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γρῶσιν ἐκάστου, καὶ ἐν ἀντίτυπον τοιχοκολλᾶται. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, παρουσιάζεται ὁ ἑπάρχος εἰς τὸ κατῆχημα τῆς δημαρχίας (καὶ τοῦτο πρέπει νὰ δημοσιευθῇ διὰ κήρυκος καὶ διὰ τοιχοκολλημένης διακηρύξεως), διὰ τὴν κλείσῃ αὐτοὺς ἐπὶ συνεδριάσει τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ὅς καὶ αἱτοὶ ἔχον δικαίωμα προικοδοτήσεως δὲν καταγράψῃ εἰς τὸν κατάλογον, θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, διὰ νὰ προβῇ πρὸς τὴν ἀξιόσεως του. Ὁ ἑπάρχος καὶ αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἀποφασίζουν εὐθὺς διὰ πλειψηφίας, σημειοῦντες αὐτὸ τοῦτο εἰς τὸν κατάλογον. Ἄν ἀπορρίψῃ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερόμενου, ἔχει δικαίωμα νὰ κέρῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἔγγρα-

φον αἴτησιν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν ἑσωτερικῶν διὰ τοῦ Νομάρχου. Ἄν καὶ ἡ Γραμματεία τῶν ἑσωτερικῶν ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν, τότε ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνεκκλήτως.

Ἄρθ. 8.

Ὅσοι Ἕλληνες ἢ ἄλλοδαποὶ ἔχον δικαίωμα προικοδοτήσεως καὶ δὲν καταγράψαν εἰς τοὺς καταλόγους (ἄρθ. 7), ἀλλ' ἀποκατασταθῶν καὶ καταγράψαν εἰς ἕνα δῆμον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 διδομένης προθεσμίας, θέλουν ζητήσῃ τὴν προικοδοτήσιν τὸν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν ἑσωτερικῶν. Ἄν τὴν ἀρνήθῃ εἰς αὐτοὺς, ἔχον τὸ δικαίωμα νὰ καταρτίγουν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθ. 9.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καταλόγων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐξετάζῃ ἡ Γραμματεία τῶν ἑσωτερικῶν καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὸ, ἐθεωρήθῃ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν τὰ πιστωτικὰ ἔγγραφα (ἄρθ. 6), τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ᾖναι γεγραμμένα καθ' ὁμοιόμορπον τρόπον.

Ἄν ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παρατηρήσῃ εἰς τοὺς καταλόγους παραδρομὰς, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν προσκεκλημένη ἐπὶ τούτῳ δὲν θελήσῃ νὰ τοὺς διορθώσῃ, γίνεται παρὰ τῆς πρώτης ἀναφορᾶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθ. 10.

Εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πιστωτικῶν ἔγγραφων γίνεται δημοπρασία εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος δύναται ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὰ πωλούμενα κτήματα μέχρι συμπληρώσεως τῆς πιστώσεώς του. Ἡ πώλησις δὲν ἔχει κῆρος, ἀλλ' ἐνθάδε τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον διορίζει ἡ Κυβέρνησις.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν πωληθησομένων ἐθνικῶν κτημάτων καὶ γαιῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως θέλομεν διτάξῃ ἀκολουθῶς τὰ δέοντα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος προσδιορίζομεν μόνον νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὁριστικῶς περὶ τῶν παραπάνω, ὅσα τυχὸν ἤθελαν γεννηθῇ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου.

Ἄρθ. 11.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἄρθ. 10 δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῶν τὰ εἰς προικοδοτήσιν κτήματα, εἰμὴ διὰ δημοπρασίας. Ἐγκρίνομεν μολοντοῦτο τὰς ἐφεξῆς ἐξαιρέσεις:

α'. Ἄν ἡ ὁλομέλεια τοῦ δήμου ζητήτῃ νὰ διανείμῃ εἰς ἑαυτὴν τὰ πρὸς προικοδοτήσιν του προσδ.ορισμένα κτήματα, τότε τῷ παραχωροῦνται ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ ὅρῳ ἀνευ δημοπρασίας.

Ἄν ὅμως ἐν τῇ πλειότῃ μέρει τοῦ Δήμου ἀπαιτήσιν τὴν δημοπρασίαν, αὕτη ἐνεργεῖται καὶ ἡ παραχώρησις ἀνευ δημοπρασίας δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰμὴ καθ' ὅσον ἀγορᾶ τὰ μὴ πωληθέντα κτήματα.

β'. Ἄν ὁ ἐνοικιαστὴς πενταετῶς ἢ καὶ ἐπέκεινα ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν κτημάτων ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτὰ τὴν προικοδοτήσιν του, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν ἐνεργεῖται δημοπρασία, ἀλλ' ἀφίεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἰσότητι με δρχμῶν 2000 ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐνοικισμένων. ἔννοεῖται ὅμως ἂν ἐξτελέσῃ τὰς συμφωνίας.

γ'. Ὅσοι ἔκαμαν ἀμπελοφυτεῖας, ἢ μεγαλητέρας δρυσοφυτεῖας ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸς τὴν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐξ αὐτῶν ὡς προικοδοτήσιν μέχρι τῆς ποσότητος τῶν 2000 Δραχμῶν ἐπὶ τῇ ὁσεί τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μέρος δύνανται νὰ

Άρθρ. 22

Η Κυβέρνησις επιφυλάττεται νὰ υποχρεώσῃ τοὺς προικοδοτηθέντας νὰ φυτεύουσιν ἐκεῖ, ὅπου ἡ φύσις τῆς γῆς τὴν ἐπιτρέπει, ἀριθμὸν τινὰ δένδρων κατὰ σρέμμα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶναι υποχρεωτικὸς εἰμὴ διὰ 5 δένδρα τὸ σρέμμα· ἂν εἰς τὴν δοθησομένην προθεσμίαν δὲν ἐνεργήσῃ ὁ προικοδοτηθεὶς τὴν φυτεύσιν τῶν δένδρων, πληρώνει πρόστιμον ὅχι ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς, καὶ ὅχι περισσότερον τῶν δύο δραχμῶν διὰ πᾶν μὴ φυτευθὲν δένδρον. Ἡ ἐκ τούτου προκύπτουσα ποσότης θέλει ἐξοδευθῇ διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν φυτεύσιν τῶν ῥηθέντων δένδρων ἐπὶ τῆς γῆ τοῦ προικοδοτηθέντος, τὸ δὲ περιπλέον παραδίδεται εἰς τὴν δημοτικὴν ταμείον πρὸς ὄφελος τοῦ σχολείου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Προικοδοτήσεις τῶν Δήμων.

Άρθρ. 23.

Εὐθύς ἀφ' οὗ τελειώσῃ εἰς ἕνα δῆμον ἡ γενικὴ προικοδοτήσις τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν, θέλει γενῇ ἐναρξῆς τῆς προικοδοτήσεως αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἥτις θέλει γενῇ εἰς τοιαῦτα πράγματα, ὅποια ἀναφέρει τὸ ἀρθ. 5.

Άρθρ. 24

Ἡ προικοδοτήσις τῶν δήμων θέλει ἐνεργηθῇ ἀναλόγως μὲ τὸ ἀρθρον 7. τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται διὰ ἰσότητας ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἐνδεχομένου πληθυσμοῦ τοῦ δήμου κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας, τὰ τοπικὰ ὅρια καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις ἐκάστου δήμου. Ἡ προικοδοτήσις δὲ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλαχίστου ὅρου, ἀφ' οὗ προσδιορισθῇ ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη τῆς κοινότητος, καὶ τότε προσδιορίζεται ἀνεκκλήτως ἡ ἔκτασις τῆς προικοδοτήσεως.

Άρθρ. 25.

Ἡ προικοδοτήσις τοῦ Δήμου ἐννοεῖται κατὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα ὑπ' Ἀρ. 13, 14, 15, 16· ἡ δὲ κατοχὴ καὶ χρῆσις αὐτῆς γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου τῆς 27 Δεκεμβρίου (8 Ἰανουαρίου) 1854. Ὁ Δήμος χρεωτεῖ νὰ πληρῶνῃ ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ὅρου τῆς ἐκτιμήσεως τὸ διὰ τὸ ἀρθ. 17 προσδιοριζόμενον ἐτήσιον χρεωλῦσιν, τὸ ὑποὸν ἀνήκει εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ ἀρθ. 19. Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν α'. Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ὁμοῦ μὲ τὸν ἐγγεῖον φόρον 3 τοῦ ἐκατὸν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ τὸ ἀρθ. 18· ἂν δὲ πρόκειται λόγος περὶ λιθαδίων, ἀντὶ τοῦ φόρου 3 τοῦ ἐκατὸν, θέλει πληρῶνεσθαι ὁ ἐπὶ τῶν ἰδιοτικῶν λιθαδίων ἐπιβαλλόμενος ἢ εἰς τὸ μέλλον ἀντικατασταθόσμενος φόρος.

Τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης, περὶ τοῦ ὁποίου πράγματεῖται τὸ ἀρθ. 20, ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰς προικοδοτήσιν τοῦ δήμου δοθησόμενα.

Άρθρ. 26.

Διὰ νὰ κανονισθῇ ἡ προικοδοτήσις τῶν Δήμων, προσκαλούνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὅλοι οἱ Δήμοι, οἵτινες πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως εἶχον δημοτικὴν περιουσίαν, νὰ ἀποδείξουν προηγουμένως κατὰ τοὺς νόμους τοὺς περὶ ἰδιωτικῆς τίτλους τῶν. Ἄν ἡ νέα προικοδοτήσις τοῦ δήμου ἐμπεριέχῃ τινὰ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων, καὶ αὐτὰ ᾖναι ἐκβαρυνμένα μὲ παλαιὰ χρεῖα, οἱ δανεισταὶ τῆς κοινότητος χρεωστοῦν νὰ κάμουν εὐθύς τὴν ὑπ' Ἀρ. 14 διαταχθεῖσαν κληροποίησιν καὶ νὰ καθαρίσουν τὸ χρεὸς· αὐτὸ τοῦτο ἐννοεῖται καὶ διὰ τοὺς δανειτὰς ἐπὶ ἐκείνων τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια θέλουν δοθῇ εἰς τὸν δῆμον περιπλέον τῶν ὅσων προηγουμένως εἶχεν.

Άρθρ. 27.

Ἐκτὸς τῆς ὑπ' Ἀρ. 23, 24 προικοδοτήσεως τῶν δήμων, θέλει δοθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐν περιπτώσει πραγματικῆς ἀνάγκης ὡς ἰδιαιτέρον εὐνοίας δεῖγμα, καὶ ἐπομένως ἄνευ πληρωμῆς τοῦ χρεωλυσίου ἐκ τῶν διαθεσίμων ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ κατὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 24 διαλαμβανομένου τύπου.

α'. Νεκροταφεῖον, ἂν δὲν ἡμπορῇ νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ γῆπεδα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων, τὰ ὅποια προ πάντων θέλουν χρησιμεύσει εἰς τοῦτο.

β'. Ὁ ἀναγκαῖος δι' οἰκοδομήν ἐκκλησίας τόπος.

γ'. Ἔως 15 σρέμματα διὰ κατοικίαν τοῦ ἐφημερίου τῆς κοινότητος καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ καὶ ἄλλα τόσα διὰ σχολεῖον καὶ διὰ κῆπον αὐτοῦ· καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἀπὸ τὰ κτήματα τῶν διαλυθέντων μοναστηρίων.

δ'. 3000—6000 πήγεις διὰ δημοσίαν πλατείαν, ἥτις πρέπει νὰ φυτευθῇ μὲ δένδρα.

ε'. Ὁ διὰ νοσοκομεῖον καὶ κῆπον αὐτοῦ ἀναγκαῖος τόπος.

ς'. Ἡ διὰ δημόσια καταστήματα, π. χ. δρόμοις, ὕδρωγῶν, φρέγται, φυταλίας, κ.τ.λ. ἀναγκαῖα ἔκτασις γῆς.

Ἡ παραλιθὴ καὶ χρῆσις αὐτῶν τῶν γαιῶν γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθ. 13, 14, 15, 16.

Ὁ ὑπ' Ἀρθρ. 18 διορισθεὶς φόρος τῶν 3 τοῦ ἐκατὸν δὲν πληρῶνεται ὁμοῦς εἰμὴ ἀπὸ τοῦ ἐφημερίου καὶ διδασκάλου, ὡς ἐπικαρπωτὰς τῶν ὑπὸ στοιχείον Γ. κτημάτων.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Άρθρ. 28.

Ἄν ὁ ἀρχιεπίσκοπος μιᾶς ἐλληνικῆς οἰκογενείας δὲν δυνήθῃ εἰς τὴν γεννησομένην δημοπρασίαν ἢ διανομὴν νὰ συμπληρώσῃ ὅλην τοὴν πίστωσιν τῶν δρχ. 2000, εἰμπορεῖ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ εἰς ἄλλον δῆμον· ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, λαμβάνοντος αὐτοῦ μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομήν.

Άρθρ. 29.

Ἡ ὑπ' Ἀρ. 6 προσδιορισθεῖσα πίστισις παύει ἐκτὸς τῶν ὑπ' Ἀρθ. 28 περιπτώσεων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐνεργηθῇ ἡ δημοπρασία ἢ ἡ διανομή τῶν κτημάτων εἰς τὴν ἀρμοδίαν κοινότητα· διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρθρ. 28 ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοπρασίαν ἢ διανομήν, καὶ διὰ τοὺς ὑπ' Ἀρθρ. 8, 11, στοιχείων 4, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πιστωτικοῦ ἐγγράφου.

Άρθρ. 30.

Ἡ ἐργασία τῆς προικοδοτήσεως διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας εὐρισκομένους καὶ διὰ τὰς κοινότητας πρέπει νὰ τελειώσῃ τὸ πολὺ μέχρι τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836. Θέλομεν διατάξαι τὰς ἀναγκαῖας προεργασίας.

Άρθρ. 31.

Ὅτις ἀρχιεπίσκοπος ἐλληνικῆς οἰκογενείας ζητήσῃ καὶ λάβῃ διπλὸν πιστωτικὸν ἐγγράφον, ἢ καὶ τὸ ἐπραγματοποιήσῃ ἤδη, χάνει τὸ δικαίωμα τῆς προικοδοτήσεως ὡς ἀνάξιός αὐτῆς.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἀντίτυπα αὐτοῦ θέλουν σταλῇ εἰς τὰς Πρεσβείας καὶ τὰ Προξενεῖα Μας διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαι θέλουν ἐνεργήσαι τὸν παρὼν νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κύριος ΑΡΜΑΝΣΠΕΡ.

Ἀρχιγραμματεὺς.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας: Ι. ΚΟΛΕΤΤΗΣ, Γ. ΠΡΑΙΔΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΛΕΩΝΤΙΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ.

τὸ κρατήσωσιν ὑπὸ ἐνείκτιον πληρόντες τοὺς ἐγκτήσιους φόρους.

Τὴν αὐτὴν προτίμησιν δύνανται νὰ ζητήσουν καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀγορασάντων ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῆς 9 Ἰανουαρίου 1822 καὶ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1833 Κυβερνήσεων ἐθνικὰ κτήματα, ὅσων αἱ ἀγοραί ἀποδειχθῶν πρᾶκτοι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προτέρων νόμων καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτ. (9 Ὀκτωβρ.) 1833 διατάγματος Μας ἐνεργηθσομένης παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ἐξακριβώσεως, τῶν ὁποίων τὰς βάσεις ἐθέσαμεν διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1835 Διατάγματος.

δ'. Ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες καὶ ἄλλοδαποί, περὶ τῶν ὁποίων ἐμιλεῖ τὸ ἄρθρον 8, ἂν δὲν ἀποκατασταθῶν εἰς τὴν ἑλλάδα μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν θέλουν γενῇ αἱ δημοπρασίαι, δύνανται νὰ λάβουν τὴν προικοδοτήσιν των εἰς ὑποκείμενα δῆμον ὑπάρχον διαθέσιμοι ἐθνικὰ γαῖαι.

Ἄρθρ. 12.

Ἄν ζητηθῇ ἀπὸ ἐλληνικὴν οἰκογένειαν ὡς προικοδοτήσις ἀδιαίρετον κτῆμα, π. γ. μύλος, οἶκος κτλ. καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ῥυθέντος κτήματος ὑπερβαίῃ τὴν πίστωσιν τῶν Δραχμῶν 2000, θέλει παραδίδεσθαι μὲν εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ τὸ περιπλέον τῶν Δραχμῶν 2000 θέλει τὸ πληρῶναι εἰς 10 ἴσας δόσεις, καὶ μὲ τόκον 6 τοῖς ἑκατόν.

Κ ε φ α λ. Γ'.

Δικαιώματα τῶν προικοδοτουμένων.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ εἰς προικοδοτήσιν δοθέντα κτήματα θεωροῦνται ὡς πλήρως ἰδιοκτησίαι τοῦ προικοδοτουμένου· εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης, ἐξαιρουμένων τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ παρὼν νόμος. Δὲν δύνανται πώποτε καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν συμφωνίαν νὰ δοθῶν εἰς ἐμφύτευσιν ἢ νὰ γενοῦν κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἀτελὲς ἰδιοκτησία, ἢ νὰ ἐπιβαρυνθῶν με ἰδιωτικὰς δουλείας, ἢ ἀνεξαργόραστα βάρη, ἀλλὰ θέλουν ἔχει πάντοτε τὴν ἰδιότητα ἐλευθέρας ἰδιοκτησίας. Τὰ τοιαῦτα κτήματα δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 14.

Τὰς νομίμους ὑποθήκας, με τὰς ὁποίας εἶναι τυχὸν βεβαρυμένα τὰ ἀνωτέρω κτήματα, ἀνυδέχεται ἡ Κυβέρνησις ἥτις θέλει ἀποσθῆσαι αὐτὰς ὁμοῦ με τοὺς κανονισμοὺς τόκους. Αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπιτείμεται ὑποθήκη πρέπει νὰ μᾶς γνωστοποιηθῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἂν δὲν γνωστοποιηθῶν, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μηδὲν γινόμενοι.

Ἄρθρ. 15.

Ἔς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ κληρονομικὴν μετάδοσιν αὐτῶν τῶν κτημάτων ἰσχύουν οἱ τακτικοὶ πολιτικοὶ νόμοι καὶ πάντα περὶ αὐτῶν διένεξις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προικοδοτηθέντος διαλύεται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὸν Πολιτικὸν Κώδικα καὶ κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ νόμους.

Ἄρθρ. 16.

Πᾶσα προικοδοτηθεῖσα οἰκογένεια λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαίτερον πωλητήριον ἔγγραφο, ἀφοῦ καταγραφῇ πρότερον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημαρχεῖον. Διὰ τὸ πωλητήριον δὲν δίδεται καμμία ἄλλη πληρωμὴ παρὰ ἡ τοῦ χαρτοσήμου· ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς προικοδοτήσεως γίνονται ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας.

Κ ε φ α λ. Δ'.

Ὑποχρεώσεις τοῦ προικοδοτουμένου

Ἄρθρ. 17.

Ἔς ἀποζημίωσιν διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, τὸ ὁποῖον ἀπικλύεται ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτή-

σιν δοθησομένων κτημάτων, θέλει πληρῶναι ὁ προικοδοτηθεὶς χρεωλύσιον 6 τοῖς ἑκατόν κατ' ἔτος ἐν διαστήματι 36 χρόνων. Τὸ χρεωλύσιον τοῦτο παύει μετὰ παρέλευσιν τοῦ εἰρημένου καιροῦ· ἂν ὅμως ἐν διαστήματι τῶν τριάκοντα εἰς χρόνων θελήσῃ τις νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτοῦ, δύνανται νὰ τὸ κάμῃ πληρόνων ὁλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρ. 18.

Διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰς εἶδη ἀποδεκατώσεως, ἄρθρον 13, θέλουν πληρῶναι αἱ εἰς προικοδοτήσιν δοθεῖσαι γαῖαι, ἀμπέλια, ἐλαιῶνες κτλ. εἰς τὴν ἀποδεκατώσιν ἄχρι τοῦδε ὑποκείμενα ἀκίνητα κτήματα, ἔγγειον φόρον 3 τοῖς ἑκατόν κατ' ἔτος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας, ἕως οὗ εἰσαχθῇ ὁ γενικὸς ἔγγειος φόρος, ἀντὶ τοῦ εἰς εἶδη ἀποδομένου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐξαγοράζεται καὶ ὅτι ἐμπεριέχει καὶ τὸν φόρον τῆς ἐπικρατείας. Ἄν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡ εἰσπρωγὴ τοῦ γενικοῦ ἔγγειου φόρου ἀναβληθῇ, ὁ ῥηθεὶς φόρος 3 τοῖς ἑκατόν θέλει ἀναθεωρηθῇ μετὰ 3 χρόνους, ἀλλ' αὐξήσει αὐτοῦ ὑπὲρ τὰ 3 τοῖς ἑκατόν δὲν συγχωρεῖται.

Τὰ εἰς προικοδοτήσιν δοθέντα κτήματα θέλουν ἐξακολουθεῖν νὰ δίδουν τοὺς ἤδη πληρονομήσους φόρους, ἕως οὗ εἰσαχθῇ καὶ δι' αὐτὰ ὁμοιόμορφος γενικὸς φόρος· ἐπομένως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα φόρον 3 τοῖς ἑκατόν.

Ἄρθρ. 19.

Τὸ κατ' ἔτος χρεωλύσιον καθὼς καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνεται εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν α'. Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας· ἐκ τῶν 6 τοῖς ἑκατόν ἐμβαίνει 1 τοῦ ἑκατόν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ὡς κεφάλαιον, τὰ δὲ λοιπὰ 5 τοῦ ἑκατόν καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἶναι προσδιορισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.

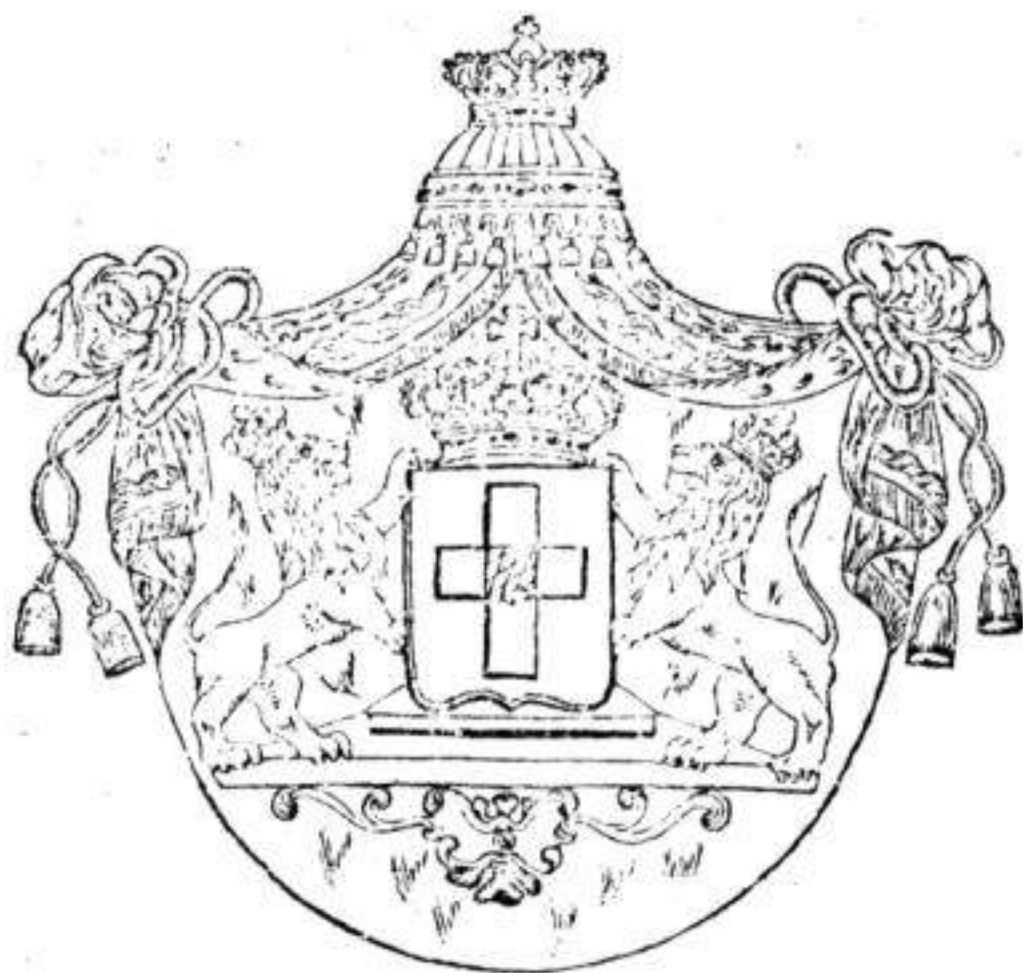
Ἄρθρ. 20.

Ἔως οὗ σβῆσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρεωλύσιον, τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν εἰς προικοδοτήσιν δοθέντων κτημάτων, τὰ ὁποία μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς θέλουν ὀνομαζεσθαι προικοκτησίαι. Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν γενῇ ἐπὶ τούτῳ αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγραφαί. Οἱ ἐπὶ τῶν ὑποθηκῶν ὑπάλληλοι ἔχουν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῶρα τὸ γρῆος νὰ λαμβάνουν αὐτεπαγγέλτως τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις, ἕως οὗ διατρυθῇ ἡ ἐγγραφὴ.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ χρεωλύσιον καὶ ὁ ἔγγειος φόρος πληρῶνεται ἀφ' ἧς ἡμέρας φθάσῃ ἡ προθεσμία, ὅποια δῆποτε καὶ ἂν ᾖ καὶ ἡ κατῆστασις τοῦ κτήματος καὶ ἂν διδῇ εἰσόδημα ἢ ὄχι· ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν δὲ τοῦ ἔγγειου φόρου 3 τοῖς ἑκατόν διὰ τῆς φυτείας, αἱ ὁποῖαι θέλουν γενῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἐπιφυλαττόμεθα ἰδιαίτερας συγκαταβάσεως ἂν ζητηθῶσι.

Ἄν οἱ ῥηθέντες δύο φόροι καθυστερήσιν δύο χρόνους κατὰ συνέχειαν, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν του νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα, καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ ἀνήκον. Ἡ πώλησις αὕτη δὲν θέλει συμπεριλαμβάνει μόνον τὰ δοθέντα εἰς προικοδοτήσιν ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν κινητὴν περιουσίαν τοῦ χρεώστου, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρ. 385 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· πρὶν γενῇ ὅμως ἡ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησις, προτιμῶνται οἱ κτινόντες καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἀνίντες καὶ τελευταῖον οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ χρεώστου, πληρῶντες τὰ καθυστερήσαντα. Ἡ αἴτησις των ὁμοῦ εἶναι νὰ δοθῇ τὸ πολὺ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὴν διακήρυξιν· ἀλλ' ἂν τὸ πολὺ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὴν διακήρυξιν παραλειφθῇ τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ αἴτησις, ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 2.

1835 EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΝΟΜΟΣ

Περί προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Ο Θ Ν

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς κατὰ πάντα πολλοῦ λόγου ἀξίας προικοδοτήσεως τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ δῆμων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Κ ε ρ ά λ. Α'.

Χαρακτηρισμὸς τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ προικοδοτήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλοι οἱ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐφαρμόζονται οἱ ὅρισμοι τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτήσωσιν ὡς προικοδοτήματα, κατὰ τοὺς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐνδιαλαμβανομένους τύπους, ἕως δύο χιλιάδων δραχμῶν ἑθνικὰ κτήματα.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἔχοντες δικαίωματα εἰς τὴν προικοδοτήσιν Ἕλληνες, εἶναι·

1. Πᾶς Ἕλλην αὐτόχθων, ὅστις κατεγράφη εἰς δῆμόν τινα ἢ θέλει καταγραφῇ ἕως ἐπεξεργασθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος, ὅστις διατάσσεται εἰς τὸ ἀρθρον 7.

2. Πᾶς ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Βασιλείου γεννηθεὶς Ἕλλην, ὅστις λαβὼν μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, κατοικεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἢ κατεγράφη ἤδη εἰς δῆμόν τινα ἢ ἀποκατασταθεὶς κακαγραφῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον.

3. Πᾶς Ἕλλην γεννηθεὶς εἰς ἡπειρον ἢ εἰς νῆσον μὴ ἀνήκουσαν μὲν εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἑπικράτειαν, λαβοῦσαν δὲ μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἂν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ καταγραφῇ

εἰς δῆμον. Ὅσοι ὅμως τῶν τοιούτων Ἑλλήλων εἶναι ἄγχοι, τότε μόνον ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν προικοδοτήματα, ὅταν νυμφευθῶν καὶ γενῶσι πατέρες οἰκογενείας.

4. Πᾶς ξένος, ὁποιοῦδήποτε ἔθνους καὶ ἂν ᾖ, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, κατοικεῖ ἤδη εἰς αὐτὴν, καὶ ἢ ἐγενεν ἢ γενῇ εἰς τὸ ἑξῆς μέρος δῆμου τινός, ἕως οὗ κατασρωθῇ ὁ περὶ προικοδοτήσεως κατάλογος· πρὸς τούτοις καὶ ὅσοι ξένοι ὑπῆρτησαν ἐν διαστήματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦλάχιστον δύο ἔτη ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, ἂν ἐνοικήσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ πολὺ μέχρι τῆς εἰκοστῆς Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1837 καὶ καταγραφῶσιν εἰς δῆμον.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσι καὶ τῶρα εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸν στόλον ἢ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔχουσι τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν προικοδοτήσιν δικαιώματα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχηγέται ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ ἐπομένως δὲν γίνεται ὡς πρὸς αὐτοὺς καμμία ἐξαιρέσις τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου· εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν ὑπάγονται μάλιστα ὅλοι οἱ στρατιῶται, οἵτινες μετέχουσι τῶν ὠφελημάτων τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 νόμου, ἀφοῦ τὸ ἀρθ. 14 αὐτοῦ ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἀρθ. 1 προικοδοτήσις δὲν ἐννοεῖται χωριστὰ δι' ἕκαστον μέρος τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δίδεται μία καὶ μόνον εἰς τὸν ἀρχηγέτην διὰ τὴν ὁλομέλειαν τῆς οἰκογενείας.

Ὡς ἀρχηγέται οἰκογενείας θεωροῦνται ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται εἰς μίαν τῶν ἀκολούθων καταγοριῶν:

α. Πᾶς ἔχων γυναῖκα ἢ χηρεύων πατὴρ οἰκογενείας·

β. Πᾶσα ἔχουσα τέκνα ἢ ἄτεκνος χήρα·

γ. Πᾶς ἄγαμος ὅστις ἔχει ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν οἱ ὅρισμοι 1, 2 καὶ 4 τοῦ 2 ἀρθρου, καὶ δὲν εἶναι μέλος προικοδοτηθείσης ἤδη οἰκογενείας.

ΑΘΗΝΑΝ